

பண்பு, ஸ்தாபன வடிவம் என்பதைப் பற்றி எவ்விதமான திட்டவாட்டமான கருத்தும் முன்வகைக்கப்படவில்லை.

தமிழ் மக்களுக்கான தனியானதொரு இயக்கம் தவேயென்னும் கருத்து 1975ம் ஆண்டு கட்சிப்பகுதியிலே முன்வகைக்கப்பட்டது. 1975 புரட்டாதி இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மா-லெ)யிலிருந்து தோழர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் கஃபி தசீய இனப்பிரச்சனை பற்றி ஆராய்ந்தனர். தமிழ் மக்கள் மீதான ஓடாக் குமுறலை கதிராக போராட வணே டுமெனவும் பிரிவினையை எதிர்ப்பதெனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. தனிநாட்டுக் கோரிக்கை அந்நிய நாடுகள் தலையிட வாய்பளிக்கும் எனவே இக்கோரிக்கை பிற்போக்கானது என்னும் கருத்து பிரிவினையை எதிர்ப்பதற்கு காரணமாக முன்வகைக்கப்பட்டது. பிரிவினையை? இல்லையா? என்பதை விட்டு தசீய ஓடாக் குமுறலை எதிராக போராடாதல் என்னும் கோசத்தை முன்வதைதால் போதுமானது என்னும் கருத்து ஒரு சிலரால் முன்வகைக்கப்பட்டாலும் பெரும்பான்மையோரின் முடிவாக தசீய ஓடாக் குமுறலைக்கும் பிரிவினையைக்கும் எதிராகப் போராடாதல் என்னும் கருத்து முடிவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இவ்விதம் கஃபி முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டாலும் கூறிப்பட்டதற்கு சயெற்பாடுகள் எதுவும் இருக்கவில்லை. பெயராக் ஒரு சில கருத்தரங்குகள் மட்டும் நடத்தப்பட்டன. 1977 தரேதலாக் அண்மித்த காலத்தில் சில தோழர்கள் தீர்மானித்து தமிழ் மக்கள் ஜனநாயக முன்னணி எனும் பெயரில் சில உதிரியான நடவடிக்கைகளை மறைக்கொண்டனர். ஆங்காங்கே சில கருத்தரங்குகள் நடத்தப்பட்டன. சில சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்பட்டன. இத்துடன் அதன் முறைகட்ட வேலை முடிவற்றது. இக்கட்டத்தில் செய்யப்பட்ட வேலைகள் திட்டவாட்டமானதொரு வேலைத் திட்டமின்றி ஏதோ செய்வவணே டுமெனப் பதற்காக மனம் போன போக்கில் செய்யப்பட்டன. இதனை சில இடதுசாரிக் கட்சிகள் தொழிற்சங்கம் அமைக்கும் பாணியில் பார்த்தனர். இன்னமும் சில கட்சி நேரடியாக தமிழ் மக்களிடம் சினைறால் ஆட்களைப் பிடிப்பது இலகுவாகவிரும்பும் என சிந்தித்தனர். ஒரு சிலர் மட்டும் இது காலத்தின் தவே அதாவது வரலாற்று ஒட்டத்தில் தமிழ் மக்கள் தனித்து போராட வணேபிய நிர்ப்பந்தந் துக்கு உள்ளாகக் கட்டினதென உணர்ந்தனர். அப்படி உணர்ந்தபோதிலும் சரியானதொரு அரசியல் மார்க்கத்தை இவர்கள் முன்வகைக்கவில்லை இதனால் இவர்களாலும் எதுவிதமான ஆக்கப்பரவமான பங்களிப்பையும் நல்க முடியவில்லை. 1977ம் ஆண்டு ஆவணி இனக்கலவரத்தின் பின் தோழர் கார்த்திகசேன் மறைந்ததுடன் தமிழ் மக்கள் ஜனநாயகமுன்னணியின் சயெற்பாடுகள் யாவும் ஓய்வாக் வந்தன.

இப்படி சில கால ஓய்வாக் பின்னர் ஏதோவொரு உந்துதல் மீண்டும்

செயற்படவண்ணம்மென்று தள்ளியதால், தமிழ்மக்கள் ஜனநாயகமுன்னணி அமைப்பைக் கட்டி வலைகளை முன்னெடுக்க வண்ணம்மென 1979 முதல் பகுதியில் ஓர் அமைப்பைக் கொமிட்டி உருவாக்கப்பட்டது. அக் கொமிட்டியும் முன்னையதைப் போன்று அமைப்புகளான வலைகளில் ஈடுபடாது பெயரை மட்டுமே கொண்ட செயற்பாடற்ற கொமிட்டியாகவிறுந்தது. இக் காலகட்டத்தில் ஓர் சில கருத்தரங்குகள் கலந்துரையாடல்கள் நடத்தப்பட்ட போதிலும் இவ்வலைகளில் எல்லாம் அமைப்புப் பாங்கற்ற உதிரித்தன்மையே பெரும்பாலும் வளிப்பட்டது. இதனை தொடர்ந்து 1979 இல் வடபகுதியில் அவசரகால சட்டம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு இளைஞர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டதை தொடர்ந்து தமிழ்மக்கள் ஜனநாயக முன்னணியை அமைப்பதற்கான அமைப்பைக் கொமிட்டி செயலிழந்தது. இந்நிலையில் தொடர்ந்தும் வலைசெய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் முயற்சி செய்து 1979 புரட்டாதியில் ஏற்கனவெ தொடர்புள்ள செயற்பட விரும்பிய தோழர்கள் அனைவரையும் கல்முனையில் ஒன்று கட்டி சில தீர்மானங்களை எடுத்தனர். தசிய ஓடுக்குமுறைக்கு எதிராகப் போராடும் தனித்துவமும் சூதந் திரமும் கொண்ட ஓர் அமைப்பாக தமிழ்மக்கள் ஜனநாயக முன்னணி என்னும் பெயரில் தொடர்ந்து செயல்படவண்ணம்மென தீர்மானிக்கப்பட்டது. முன்பே தமிழ்மக்கள் ஜனநாயக முன்னணியெனும் பெயர் பாவிக் கப்பட்டாலும் 1979 புரட்டாதியில் தான் தமிழ்மக்கள் ஜனநாயக முன்னணி அமைப்பாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. மேலும் ஓர் மகாநாடு கட்டப்பட்டது தீர்மானிக்கப்படும் அரசியல் மார்க்கத்தின் அடிப்படை.